

W latach 1707-1711 w Kłocku powstała drewniana kaplica św. Rocha, przyczyną jej budowy była panująca wówczas epidemia cholery. Dla uniknięcia rozprzestrzenienia się zarazy w mieście, magistrat sieradzki z częścią

mieszczan przeniósł się do Kłocka. Kościół w Kłocku jest budowlą powstałą wielofazowo. W 1756 r. odbudowano kaplicę nadając jej wezwanie św. Walentego Męczennika. Na przełomie XIX i XX w. kaplica została rozbudowana o obszerną kruchtę zachodnią. Świątynia jest orientowana. Zbudowana z drewna w konstrukcji zrębowej i oszalowana deskami w układzie pionowym. Budowla jest jednonawowa, z nieco węższym wielobocznie zamkniętym prezbiterium oraz dobudowaną do ściany północnej zakrystią. Bryłę kościoła nakrywa dwuspadowy dach gontowy, przechodzący nad częścią prezbiterialną w wielopołaciowy. W kalenicy wznosi się wieżyczka na sygnaturkę. We wnętrzu ściany obłożone są drewnianą dekoracyjnie ułożoną boazerią. Wyposażenie stanowi barokowy ołtarz główny z obrazem św. Walentego (z poł XIX w., z podpisem malarza Piotra Bieszkowskiego) oraz ołtarz boczny wykonany z drewna, datowany na ok. 1700 rok. W kościele znajdują się również XVIII-wieczne rzeźby świętych i aniołów. Do 1972 roku Kłocko wchodziło w skład parafii Wszystkich Świętych w Sieradzu. Obecnie jest oddzielną parafią, z kaplica podniesioną do rangi kościoła.